

lige, at denne Tractat indskrænker sig til, at den sandsynligviis vil blive staaende. Jeg troer, at det ærede Udvalg vil have fuldkommen Ret til at indskrænke sig hertil, idet der vistnok ikke kan siges. Mere, end at den sandsynligviis vil staae. Det ærede Udvalg gaar imidlertid videre og slutter, hvorledes det vilde blive, naar denne Tractat vedblev at bestaae og endvidere de øvrige nordtydske Stater af Sympathie for den nordtydske Toldforening sluttede sig til Preussen, da, slutter det ærede Udvalg, vilde en saadan Forening, der indbefattede de vigtigste nordtydske Stater, naar den kom istand, let kunne drage Hamborg og Lübeck med sig, og isaafald vilde en anseelig tydsk Toldforening være rykket lige op til den holsteenske Grændse." I selve det ærede Udvalgs Ord, naar de fremhæves, saaledes som jeg har tilladt mig, og som jeg, uagtet jeg, som bemærket, ikke holder meget af at holde mig blot til Ordene, dog har anseet det for absolut nødvendigt ved denne Leilighed at burde fremhæve, troer jeg, at det tydeligt nok ligger for Dagen, hvor spagt det Stræmmebillede er, som det ærede Udvalg søger at opstille. Hvor er det Factum, som skulde være saa farligt for os? Hvad er det, som kan berettigge det ærede Udvalg til at antage, at en saadan nordtydsk Toldforening virkelig vil komme istand? Hvad er det, som kan berettigge det ærede Udvalg til at antage, at den vilde være stærk nok til, som det hedder, „let at kunne drage Hamborg og Lübeck med sig"? Jeg har i tidligere Aar havt Leilighed til at blive en Deel bekendt med de Bestræbelser, som i den Retning have været gjorte, men jeg kan forsikre, at de tyde paa alt Andet end „Lethed" i saa Henseende. Men jeg vil gaae saa vidt at antage, at alle de Conjecturer, som af det ærede Udvalg ere opstillede, og hvis Sandsynlighed jeg naturligviis intet Dieblik tvivler om, at det ærede Udvalg selv troer paa, virkelig gaae i Opfyldelse; jeg vil altsaa antage, at det lykkes ganske for Preussen eller hvilken anden tydsk Magt der iøvrigt maatte have Interesse af, at danne en nordtydsk Toldforening, at faae Magten paa den Maade, som det ærede Udvalg antager, og lader os da analysere, hvorledes Stillingen saa vil blive.

Da er det skeet, hvortil der udfordres saa mange opfyldte Forudsætninger, førend det kan realiseres, at nemlig „en anseelig tydsk Toldforening er rykket lige op til den holsteenske Grændse." Det ærede Udvalg spørger da: „kan det nu ikke befrygtes, at Holsteen vil gribes af det Russe at optages i denne Toldforening"? Det er Spørgsmaalet, det er Ledet i det ærede Udvalgs Beslutning, hvorved man skulde føres hen til den store Fare, som for det ærede Udvalg motiverer Forslaget om disse Paragraphers totale Forkastelse. Altsaa det skulde være den overordentlig store Fare, hvori det danske Monarchie da vilde befinde sig formedelst Holsteens præsumerede Tændets til, naar en saadan Toldforening kom istand, at slutte sig dertil. Vi maae nu, ifølge det ærede Udvalgs egen Forklaring, vel erindre, at der af det ærede Udvalg endnu ikke er opstillet nogen nordtydsk Stat, idet der af det ærede Udvalg kun er opstillet en Toldforening mellem forskellige iøvrigt souveraine Stater; en Stat have vi altsaa Intet med at gjøre, vi have kun med en Toldforening, og altsaa med materielle Interesser at bestille. Og troer man da virkelig, at et Folks Tilboielighed, hvor der er Spørgsmaal om materielle Interesser, væsentligt ledes af Sprøg og desl.? Jeg troer, at man tager meget solidere Hensyn, og seer man hen til, hvorledes den saakaldte „Steuervereins" Toldtariffer i flere Henseender ere, men isærdeleshed, hvorledes den preussiske Toldtarif er, vil man finde, at det er meget langt fra, at de indeholde nogensomhelst Fristelse. Jeg troer, at den store Mængde i Holsteen er fornuftig nok til at indsee det, og det er den, vi have med at gjøre, og ikke de enkelte Partier; den store Mængde vil vistnok tage væsentligt Hensyn til, hvorledes Forholdet stiller sig for Consumenterne, den vil vistnok ikke søle sig meget fristet til at svare en meget høiere Told af flere Varearter, s. Ex. af Manufacturvarer og af alle saadanne Artikler, hvis Afgiftsbebyrdelse den daglig vil komme til at søle. Det er aabenbart, at, naar man vil sammenligne den Toldtarif, som ved Antagelsen af Regjeringens Forslag vil komme istand for det danske Monarchie til Elben, med den